

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه اشتغال نیروی انسانی و راهبرد توسعه پایدار منطقه ای.

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، دوره 9، شماره 34 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حمید سپهر دوست - دانشیار گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان. (نویسنده مسئول).

مهسا باروتی - کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

چکیده با معرفی شاخص های توسعه پایدار توسط سازمان ملل، علاوه بر اهمیت دادن به متغیرهای کمی اقتصادی، به جنبه های کیفی زندگی انسان همچون آموزش و اشتغال، تاکید شد و این گونه بیان شد که تقویت و تکامل توانایی ها، مهارت ها و قابلیت های انسانی، خطر بیکاری را کاهش و در نتیجه وضعیت اقتصادی - اجتماعی به سمت توسعه پایدار حرکت می نماید. هدف از این پژوهش، تحلیل وضعیت اشتغال در بخش های عمده اقتصادی استان لرستان طی سال های 1380-1390 است. برای این منظور از داده های مربوط به نتایج طرح آمارگیری نیروی کار سال های 1380 و 1390 استفاده شد تا با به کارگیری دو مدل اقتصاد پایه و تغییر سهم، به بررسی علل رشد متناسب یا نامتناسب شاغلان استان لرستان نسبت به کل و همچنین تشخیص بخش های دارای مزیت نسبی و قدرت رقابتی استان بپردازیم. نتایج حاصل از پژوهش، نشان دهنده نامتناسب بودن وضعیت رشد شاغلان استان لرستان نسبت به شاغلان کشور در دوره مورد بررسی است، به طوریکه مدل تحلیل تغییر- سهم، علت این عدم تناسب را تغییرات رقابتی و ساختاری منفی بیان می کند؛ بنابراین لازم است با فعال سازی قابلیت های منطقه ای و پیاده سازی برنامه های توسعه ای متناسب با شرایط کسب و کار، حجم قابل توجهی از تقاضا برای اشتغال در استان فعال شود. در عین حال سیستم آموزش مهارتی و تخصصی طرف عرضه نیروی کار نیز مبتنی بر واقعیت های طرف تقاضا تنظیم گردد. نتایج حاصل از بکارگیری ضریب نسبت مکانی، بیانگر پایه ای بودن بخش کشاورزی و غیرپایه ای بودن بخش های صنعت و خدمات و بنابراین توصیه به حرکت بخش کشاورزی استان در جهت مزیت نسبی کشور است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: اشتغال، مزیت نسبی، تغییر- سهم، ضریب نسبت مکانی، استان لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874598>

